

Ročník 47

Wabi Daněk

- A** **Emi** **A**
1. Nás bylo sedm romantiků netušících, že se všechno mění,
Emi **A**
a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není,
F#mi
však sotva pátek odhoukaj,
C#mi **Hmi** **D E**
to pomyšlení každého z nás svádí
A **Emi** **G**
svý tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí.
- A** **Emi** **A**
2. Léta kráse nepřidaj a nevyléčí naše ztuhlý klouby,
Emi **A**
jen v uších pořád zvoní blús co na mýtinác jazzman vítr tro
ubí
F#mi **C#mi**
Hmi **D E**
zas jdeme známým údolím, tak jako v časech naší zašlý slávy
,
A **Emi** **A**
a slova městem neředěná snášejí se do vyrezlý trávy.
- A** **Emi** **A**
3. Čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
Emi **A**
a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou,
F#mi
text není žádnéj Kainar,
C#mi **Hmi** **D E**
dávno víme všichni, že je vlastně hloupá,
A **Emi** **A**
tak proč nám slzí oči není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.
- A** **Emi** **A**
4. A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu,
Emi
každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík,
A
kterej ještě zbyl mu,
F#mi **C#mi**
Hmi **D E**
[: ten uhlík, to je jistota, že všedními dny člověka neumoř
í,
A **Emi** **A**
čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří...!